

TESTIMONY ID: 75

AGE: 19

AGE RANGE: 18-20

GENDER: f

MARITAL STATUS: single

REGION: Volyn region

OCCUPATION STATUS: Never occupied

FORCIBLY DISPLACED: yes

EDUCATION: complete secondary education

DATE OF TESTIMONY: 2022-05-31

DATE RANGE: 2022 Spring

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

Well, I could never have imagined that our life would turn into before and after, and this is in the 21st century. For the rest of my life, I will remember February 24, how I woke up from explosions and phone calls from my relatives, so that I urgently collected the necessary things, we were going to the village. For me, this war gave me a lot to think about, rethink, understand how valuable my relatives are to me, and it is scary to imagine that something could happen to them. And in a few days, my sister and mother and I decide to go abroad to protect our most precious thing. This is my sister's son, who is almost 2 years old, but he has probably experienced more than any adult person could in his years, I work abroad to receive and help my sister and nephew and my brother who is in [CITY], it is like a terrible dream, which I hope will end soon, it is impossible to remember what happened to us in Ukraine, but you can never forget about it... Still, I hope that everything will end soon, and everyone will return to their homes, relatives and eventually embrace them And there will be Ukraine and there will be Peace. Glory to Ukraine
Glory to Heroes

НОМЕР СВИДЧЕННЯ: 75

ВІК: 19

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 18-20

СТАТЬ: жін

СІМЕЙНИЙ СТАН: неодружений/а

ОБЛАСТЬ: Волинська область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ: Не були окуповані

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: так

ОСВІТА: повна заг. сер.

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-05-31

Проміжок часу: 2022 Весна

ОПИШІТЬ СВОЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

Ну що ж, ніколи не могла уявити, що в нас життя перетвориться на до та після, і це ж у XXI столітті. На все життя запам'ятаю 24 лютого, як прокинулася від вибухів, і телефонних дзвінків від рідних, щоб терміново збирала необхідні речі, їдемо в село. Для мене ця війна дала дуже багато чого обдумати, переосмислити, зрозуміти наскільки мої рідні мені цінні, і уявляти страшно, що з ними може щось статися... І за кілька днів ми із сестрою і мамою вирішуємо їхати закордон, щоб вберегти наше найцінніше, це – синочок моєї сестри, якому майже 2 роки, але він за свої роки пережив, мабуть, більше ніж могла б якась доросла людина. Закордоном я працюю, щоб отримувати й допомагати сестрі й племіннику і своєму брату, який знаходиться в [МІСТО]. Це як жахливий сон, який я сподіваюся скоро закінчиться, неможливо згадувати що відбувалося з нами в Україні, але і ніколи не можна забувати про це... Все ж таки я сподіваюся, що все скоро закінчиться, і всі повернуться до своїх домівок, рідних і врешті-решт обіймуть їх. І буде Україна, і буде Мир! Слава Україні Героям Слава!

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.